

De Blinde Dichter

Jan Lauwers & Needcompany

Kan een portret van een gezelschap dat – zoals ooit de gewoonte was – als één familie lief en leed deelt op zijn dooltocht langs de wereldpodia, ook een vlammeende kritiek zijn op de bekrompenheid van Europa? Ja, wanneer regisseur Jan Lauwers achter de knoppen zit en portret en kritiek monteert tot twee uur fantastisch, opwindend, ontroerend, grappig, tragisch theater.

Neem Grace Ellen Barkey die als eerste het podium beklimt voor haar zelfportret. Eerst gracieus, dan steeds rauwer scandeert en stampvoet ze haar naam, aangemoedigd door het ensemble in de orkestbak. Is het pure ijdelheid of een menselijke schreeuw tegen de tijd? Na Barkey doen ook alle andere zes performers één voor één hun geschiedenis uit de doeken. Zo trekken we door de Middeleeuwen, langs de Vikingen, tot bij de veelzeggende uitspraak van Anna Sophia Bonnema: 'Ik ben iedereen, en de wereld ben ik.' Op dat moment vallen alle zelfportretten als puzzelstukjes op hun plaats als een levende kroniek van de multicultuur van het oude continent. Uiteindelijk eindigt de voorstelling bij een gedicht van Abu al'ala al Ma'arri (973-1053), die ons toen al aanmaande om de wereld niet te beschuldigen van de spoken in ons eigen hoofd. Lauwers gooit er een spookachtig eindbeeld bovenop, dat je perplex achterlaat.

Zo doet Needcompany waar het zich sinds *Isabella's Room* altijd al in onderscheiden heeft: van zijn eigen sterke persoonlijkheden straffe verhalen maken en die dan bundelen tot één heftige explosie van dans, muziek en beeld. Tegelijk lijkt Lauwers hier een heel nieuw spoor aan te boren: rauwer, persoonlijker, meer surreëel. Niet alleen de panache van de muziek maakte indruk, vooral visueel verrast *De Blinde dichter*: met intrigerende sculpturen zoals reusachtige schaakstukken die elkaar met lansen belagen, een tollende hefboom met een liggend paard, of een donkere kankercel die over het podium zweeft. Als quasi-personages vertellen deze sculpturen een eigen verhaal, en maken ze van dit theater misschien wel het meest beeldende werk van Needcompany. Of je nu helemaal mee bent, of er juist tegenaan zit te kijken, in elk geval is *De Blinde Dichter* onontkoombaar. De tomeloze inzet van zeven spelers die de 'boodschap' belichamen, biedt een onverschrokken blik op de 'wereld zoals hij is'.